

Mál nr. 252/2013

M
og
vátryggingafélagið X v/ réttaraðstoðartryggingar.

Ágreiningur um undanþáguákvæði vegna málaferla er varða fasteign.**Gögn.**

125. Málskot, móttakið 19.7.2013, ásamt fylgigögnum.

126. Bréf X, dags 9.8.2013.

Málsatvik.

Hinn 12.12.2006 fékk M byggingarleyfi á fasteigninni A. Í maí 2008 flutti M í eignina ásamt fjölskyldu sinni. Haustið 2009 mun eignin hafa verið sett á sölu vegna skilnaðar M og þáverandi eiginkonu hans. Fyrir lok árs 2010 höfðu þau bæði flutt úr húsinu og með kaupsamningi 11.5.2011 var eignin seld og hún afhent kaupendum saman dag. Kaupendur telja eignina haldna göllum og hafa höfðað dómsmál m.a. á hendur M þar sem krafist er skaðabóta vegna hinna meintu galla.

M hafði í gildi húseigandatryggingu vegna A hjá X. Í fasteignatryggingunni er fólgin sérstök vátrygging, réttaraðstoðartrygging, en í inngangi í vátryggingarskilmálum fyrir þessa tilteknu vátryggingu segir að hlutverk hennar sé að greiða málskostnað vegna ágreinings í einkamálum. Í gr. 2.1. í skilmálunum segir að vátryggingin taki til málskostnaðar vegna ágreinings sem snertir vátryggðan sem eiganda hinnar vátryggður húseignar og geti komið til úrlausnar héraðsdóms hér á landi eða, eftir að hafa sætt úrlausn í héraðsdómi, getir komið til úrlausnar í Hæstarétti. Hefur M farið þess á leit að málskostnaður hans í ofangreindu dómsmáli fái bættur úr réttaraðstoðartryggingunni hjá X. X hefur hafnað bótaskyldu með vísan til gr. 3.2 í skilmálunum, en samkvæmt því ákvæði tekur vátryggingin ekki til ágreinings, máls eða málsbeiðni, sem er í tengslum við atvinnu eða embættisrekstur vátryggðs. Kveður X að málareksturinn snúi að M sem húsbyggjanda, þ.e. menntaðs smíðs sem byggði eigið húsnaði og kom að stórum hluta að ákvarðanatöku við framkvæmd smíðanna. Af þeim sökum sé um að ræða mál sem ekki falli undir réttaraðstoðartrygginguna, sbr. fyrrgreint undanþáguákvæði.

Álit.

Af gögnum málsins verður að telja ljóst að M byggði A fyrir sjálfan sig og fjölskyldu sína í því skyni að fjölskyldan myndi eiga þar heima. Byggði M eignina því til einkanota en ekki til að selja hana í hagnaðarskyni. Þótt M sé húsasmiður að mennt og vinni væntanlega að jafnaði við iðngrein sína verður ekki talið, eins og hér stóð á, að bygging A hafi verið liður í atvinnustarfsemi hans. Fyrrgreint undanþáguákvæði verður á hinn bóginn að skilja svo að það eigi við þegar um er að ræða málarekstur sem er í tengslum við launaða atvinnu vátryggðs eða atvinnurekstur sem hann hefur með höndum. Ekki verður ráðið samkvæmt framangreindu að sú aðstaða hafi verið uppi í tilviki M. Af því leiðir að téðu undanþáguákvæði í gr. 3.2 í vátryggingarskilmálunum verður ekki beitt gagnvart M. Hann á því rétt á bótum úr vátryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr réttaraðstoðartryggingu húseigandatryggingar hjá X.

Reykjavík, 10. september 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.